

forslagene var blevet taget tilbage, saaledes at de ikke var blevet vedtaget nu for senere at skulle ændres igen. Men det skal jeg ikke opholde mig saa stærkt ved, naar det blot bliver slaaet fast, at de skal blive overvejet inden tredie Behandling; thi der er adskillige af dem, der i nogen Maade trænger til at ændres.

Jeg skal f. Eks. gøre opmærksom paa Ændringsforslag Nr. 5, som gaar ud paa at indsætte en kategorisk Bestemmelse om, at alle Arbejdsgivere skal føre nøjagtigt Regnskab over Arbejdsdage og Arbejdsvederlag. Jeg finder ikke, at en saadan Bestemmelse har noget som helst Ærinde i dette Lovforslag, saa meget mere som jeg er blevet gjort opmærksom paa, at de Bestemmelser, som alle anerkendte Forsikringsselskaber har i deres Reglementer, og som de forsikrede undertegner, naar de tegner Forsikring, netop gaar ud paa, at forsaavidt Forsikringen er „tegnet saaledes, at Præmien skal opgøres paa Grundlag af en skiftende Talstørrelse (Arbejdsløn, Arbejdsdage o. l.), er Forsikringstageren til Brug ved Opgørelsen pligtig til paa Blanketter, der leveres af Selskabet, hver Maaned for den foregaaende Kalendermaaned at meddele Selskabet de fornødne Oplysninger og paa Forlangende at godtgøre disses Rigtighed“. Der finder jeg Bestemmelsen har sin Plads, i Forsikringsselskabernes Vedtægter. De, der tegner en Forsikring, har jo gennem denne Bestemmelse i Vedtægterne indgaaet en Forpligtelse. Der bliver gjort opmærksom paa, at der er adskillige, der undlader at opfylde den og derved kommer til at betale for stor en Præmie, idet der saa bliver regnet med Maksimumsløn, men det forekommer mig at være noget, som er Lovgivningsmagten aldeles uvedkommende. Det maa Forsikringsselskaberne selv ordne, og de, som ikke vil overholde de paagældende Regler, maa tage Skade for Hjemgæld. Jeg vilde derfor have fundet det mere betimeligt, at dette Ændringsforslag helt var udgaaet.

Jeg skal saa nævne det store omfattende Ændringsforslag, der er stillet til § 8. Jeg maa sige, at i sin Helhed har jeg set paa det Ændringsforslag som noget af en Misforstaaelse. Det har sikkert en god Hensigt, men efter min Mening forbedrer det ikke i nogen Maade Forslaget; jeg synes, det udtrykker Tanken paa en langt mindre klar Maade end det Forslag, Ministeren har forelagt. Men naar det bliver overvejet inden tredie Behandling, kan der jo til den Tid tales om det igen.

Jeg vil dernæst nævne, at jeg har erfaret, at der kan være Fare for, at Ændringsforslag Nr. 14 kan blive opfattet, som om det skulde være en Hindring for at gaa til yderligere Fastsættelse af Livrente i Stedet for den Kapitaludbetaling, som er almindelig for mindre Selskaber. Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at dette ikke har været Meningen med det; og det er jo ogsaa muligt, at der kan foretages en Ændring, som kan udtrykke det tydeligere.

Endelig skal jeg kun dertil føje, hvad Ordføreren har gjort opmærksom paa, at § 18 skal blive staaende, idet Ændringsforslag Nr. 18 gaar ud paa Indsættelsen af en ny Paragraf foran den. Men i det store Ændringsforslag under Nr. 18 forekommer det mig, at der er en Bemærkning, som absolut maa føjes til, idet der maa føjes til efter § 72, at Forsikringen ogsaa omfatter Personer i Arbejdsgiverens Husholdning. Det er vistnok ved en Tankeløshed, at det ikke er kommet ind, men da det staaer i den tilsvarende Paragraf om Industri og Haandværk, maa det sikkert ogsaa ind her, for at det kan være klart, at det ikke er undtaget.

Jeg skal ende med paa ny at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Ændringsforslag og imod Flertallets.

Minister Stanning: Jeg takker Udvalget, fordi det med saa stor Enstemmighed har kunnet tiltræde Lovforslaget og samle sig om visse Ændringer, der ogsaa efter min Mening i Hovedsagen maa siges at være Forbedringer og mere klargørende paa visse Punkter, hvor man har ment, at dette kunde tiltrænges. Jeg kan derfor ganske tiltræde de af det samlede Udvalg stillede Ændringsforslag, som Ordføreren allerede har gennemgaaet, og som jeg derfor neppe behøver at opholde mig synderlig ved. Jeg kan indskrænke mig til nogle faa Ord og vil da sige med Hensyn til den Udvidelse, der er sket for Lærlinge, at jeg ganske kan bifalde og maa anse for ubetinget rigtigt, at Lærlingenes Erstatning efter Ulykkestilfælde beregnes paa anden Maade, beregnes, saaledes som det nu er foreslaaet, under Hensyn til, at de Lærlinge, hvem der overgaar Ulykkestilfælde, ofte berøves den Adgang til en rimelig Aarsfortjeneste, som deres Uddannelse ellers berettigede dem til, og at Ulykkestilfælde for de Lærlinge, der befinder sig i den sidste Tid af deres Læretid, ofte medfører en betydelig større Ødelæggelse end den, der fremkommer, naar Ulykkes-